

10 e Kamer

Nr. 56/06
VAN HET PARKET

Nr. C.1628/08
VAN HET ARREST

24 april 2008

Het hof van beroep te Gent, tiende correctionele kamer, heeft het volgende arrest uitgesproken in de zaak:

Hypothecaire inschrijving
Vergunningsregister

not. BG 66.97.67/00 van het Openbaar Ministerie tegen:

1.Nr. 773 , landbouwer, geboren te
op , wonende te

2.Nr. 774 , landbouwster, geboren te
op , wonende te

Gedaagd om:

De eerste en de tweede:

Als daders, ofwel om een misdaad of een wanbedrijf hieronder omschreven te hebben uitgevoerd, ofwel om aan de uitvoering rechtstreeks te hebben medegewerkt, ofwel om door enige daad, tot de uitvoering ervan zodanige hulp te hebben verleend dat, zonder hun bijstand, de misdaad of het wanbedrijf niet had kunnen worden gepleegd, ofwel om door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, rechtstreeks het misdrijf te hebben uitgelokt ;

A. Bij inbreuk op de artikelen 42 § 1-1°, 66 (1°, 2°, 3° en 5° lid) en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (B.S. 15.03 1997), door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendom of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormelde wet, door namelijk zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het College van Burgemeester en Schepenen te hebben gebouwd, een grond gebruikt voor het plaatsen van één of meer vaste inrichtingen, te hebben afgebroken, herbouwd of een bestaande woning te hebben verbouwd (instandhoudings- of onderhoudswerken), in casu ;

1. door op het terrein gelegen te
ten kadaster gekend onder
eigendom toebehorende aan I en (in
(beschrijving werken) :
1° verbouwen stal links naast woning (perceel :
2° oprichten nieuwe aanbouwen aan de bestaande stal links van de
stal onder punt 1(perceel : ; op 01.07.1999 ;

2. de sub 1 hierboven omschreven toestand in stand gehouden te
hebben - te I in de periode gaande van 01.07.1999 tot en met
30.04.2000 -

B. Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 99 § 1-1° (en § 3), 146-1°, 146-9° lid,
147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de
ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (B.S. 08.06.1999) de bij artikel 99
§ 1-1° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder
voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand
gehouden, door namelijk zonder voorafgaande stedenbouwkundige
vergunning te hebben gebouwd, op een grond één of meer vaste
inrichtingen te hebben geplaatst, een bestaande vaste inrichting of
bestaand bouwwerk te hebben afgebroken, herbouwd, verbouwd of
uitgebreid, met uitzondering van instandhoudings- of
onderhoudswerken, in casu:

door op het terrein omschreven onder de tenlastelegging A.1
door de instandhouding van de onder A.1 omschreven toestand

te in de periode gaande van 01.05.2000 tot de uitvoering van
het bevel tot dagvaarding, zijnde 30.07.2002.

**Bij vonnis van de rechtbank van eerste aanleg te van 20
december 2005, 15de kamer, rechtdoende op tegenspraak, werd als
volgt beslist:**

Verbeterd de dagvaarding in die zin dat volgende woorden dienen te
worden geschrapt:

- in feit A: " 3° "
- " 146-9° lid "
- in feit B: " 146-9° lid "

Verklaart de feiten bewezen

Veroordeelt de eerste gedaagde - : - hoofdens de feiten
A1, A2 en B samen bij toepassing van art. 65 lid 1 Sw. tot een
geldboete van € 100.

Zegt dat bij toepassing van artikel 1 van de Wet van 5 maart 1952 zoals
gewijzigd bij de wetten van 22 december 1989, 20 juli 1991, 26 juni
1992, 24 december 1993 en 26 juni 2000 voormelde geldboete met
veertig opdecimen verhoogd wordt en aldus gebracht op € 500.

Beveelt dat, bij gebrek aan betaling binnen de door de wet bepaalde
tijd, voormelde geldboete zal mogen vervangen worden door een
gevangenisstraf van één maand

Veroordeelt de tweede gedaagde - : - hoofdens de feiten A1, A2 en B samen bij toepassing van art. 65 lid 1 Sw. tot een geldboete van € 100.

Zegt dat bij toepassing van artikel 1 van de Wet van 5 maart 1952 zoals gewijzigd bij de wetten van 22 december 1989, 20 juli 1991, 26 juni 1992, 24 december 1993 en 26 juni 2000 voormelde geldboete met veertig opdecimen verhoogd wordt en aldus gebracht op € 500.

Beveelt dat, bij gebrek aan betaling binnen de door de wet bepaalde tijd, voormelde geldboete zal mogen vervangen worden door een gevangenisstraf van één maand.

Verwijst de veroordeelden tot het betalen van de kosten van het geding, in zijn geheel begroot op € 68,13.

Verwijst de veroordeelden tevens tot het betalen van elk een vergoeding van telkens € 25 zoals bepaald bij artikel 1 van het K.B. dd. 29 juli 1992, in uitvoering van artikel 71 van de wet van 28 juli 1992, zoals gewijzigd door artikel 1 K.B. dd. 23 december 1993 en door artikel 1 van het K.B. van 11 december 2001.

Verplicht de veroordeelden om boven de correctionele hoofdstraf elk een bedrag van € 25 + 45 opdecimen = € 137,50 te betalen bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders (artikel 29 van de wet van 1 augustus 1985, zoals laatst gewijzigd door K.B. dd 31.10.2005

Met betrekking tot de herstellvordering

Beveelt gedaagden met betrekking tot het terrein gelegen te , over te gaan tot :

het slopen van de volgende constructies :

1. de zonder voorafgaandelijke vergunning verbouwde stal in L-vorm, gelegen op het perceel kadastraal gekend , onmiddellijk links naast de bestaande woning, met volgende afmetingen : voorgevel (kant gewestweg) : 10.50 m, zijgevel links : 10.24 m, achtergevel : 7,28 m, zijgevel rechts 10,35 m. De nieuwe muren zijn opgericht in grijze betonsteen, het nieuwe dak omvat een nieuwe dakconstructie en een dakbedekking met rode gegulde pannen.

2. de nieuwe aanbouwen aan de bestaande stal links van de stal onder punt 1 . kadastraal gekend ,

a) De in overtreding opgerichte gesloten constructie uit grijze betonsteen, groene gevelpanelen en rode golfplaten ter vervanging van een oude vervallen open veldschuur, aangebouwd aan de linkergevel

van de betaalde stal. Afmetingen van de in overtreding opgerichte constructie : 15 m breed, 18 m lang, 2.55 m hoog.

b) 4 muren in grijze betonsteen opgericht aan de achterzijde van de bestaande stal : 1 muur in het verlengde van de rechtergevel van 3.80 m lang en van 4 tot 2.60 m hoog en 3 muurtjes van 3.80 m lang en 1.20 m hoog.

De bestaande stal, overblijvend na de verwijdering van voormelde constructies kan behouden blijven en in stand gehouden worden.

Dit alles dient te gebeuren binnen een termijn van één jaar vanaf de dag waarop onderhavig vonnis in kracht van gewijsde zal treden.

Beveelt dat voor het geval het herstel niet werd uitgevoerd binnen voormelde termijn, van ambtswege in de uitvoering ervan kan worden voorzien, overeenkomstig hetgeen is bepaald in artikel 68 § 2 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, thans artikel 153 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening.

Zegt voor recht dat op vordering van de Gewestelijk Stedenbouwkundig Inspecteur een dwangsom zal worden verbeurd van € 74,37 per dag vertraging in de uitvoering van werken.

Zegt voor recht dat de dwangsom zal verbeurd zijn één maand na de betekening van onderhavig vonnis, nadat de termijn voor herstel verstreken is.

Tegen voormeld vonnis werd hoger beroep ingesteld op:

- 3 januari 2006 door de beklaagden.
- 4 januari 2006 door het openbaar ministerie tegen beide beklaagden.

* * *

Het hof hoorde op de openbare terechtzitting van 20 maart 2008 in het Nederlands:

de beklaagden in hun middelen van verdediging, de eerste beklagde in persoon en beiden bijgestaan door meester Franky Baert, advocaat aan de balie te Brugge,

het openbaar ministerie in zijn vordering bij monde van Jan De Clerck, substituut-procureur-generaal.

* * *

1. De beroepen werden tijdig en regelmatig naar de vorm ingesteld. Zij zijn ontvankelijk.

2. Het onder A.1 te last gelegde feit maakt thans een inbreuk uit op art.99 § 1.1°, strafbaar gesteld door de art.146 eerste lid 1° en 3°, derde en vierde lid, 147 en 149 van het *Decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999* (B.S. 8 juni 1999), zoals inmiddels gewijzigd bij decreten van 28 september 1999, 26 april 2000,

13 juli 2001, 8 maart 2002, 19 juli 2002, 4 juni 2003, 21 november 2003, 7 mei 2004, 22 april 2005, 10 maart 2006, 16 juni 2006, 7 juli 2006, 22 december 2006, 9 november 2007 en 21 december 2007, hierna genoemd DORO.

Met betrekking tot de telastleggingen A.2 en B is het zo dat het artikel 146, 3° lid DORO, zoals gewijzigd door artikel 7 van het *Decreet houdende wijziging van het decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, wat het handhavingsbeleid betreft* van 4 juni 2003, in de mate dat dit niet vernietigd werd door het Grondwettelijk Hof bij arrest nr 14/2005 van 19 januari 2005, bepaalt dat het misdrijf van in stand houden van inbreuken bedoeld in het eerste lid, 1°, 2°, 3°, 6° en 7° nog slechts strafbaar is voor zover de handelingen, werken, wijzigingen of het strijdige gebruik gelegen zijn in de ruimtelijk kwetsbare gebieden. Ingevolge art.2 lid 2 SW. dient van deze mildere strafwet ter zake toepassing te worden gemaakt. Het onder A.2 en B te last gelegde misdrijf van in stand houden is in casu nog strafbaar. De handelingen en werken zijn immers gelegen in landschappelijk waardevol agrarisch, ruimtelijk kwetsbaar gebied in de zin van art 146, 4°lid DORO.

3. Gelet op de gegevens van het vooronderzoek en de behandeling op de terechtzitting van het hof zijn de telastleggingen A.1, A.2 en B, zoals nader omschreven in de oorspronkelijke dagvaarding, lastens de beide beklaagden bewezen.

De beklaagden maken het geenszins aannemelijk dat een boete wegens leegstand van bedrijfsgebouwen niet kon worden vermeden op een andere wijze dan door het uitvoeren van de werken waarop de telastleggingen betrekking hebben zonder de vereiste vergunning.

4.1. De verschillende misdrijven aan elke beklaagde te last gelegd komen voort uit een zelfde opzet, nu zij onderling verbonden zijn door eenheid van doel en verwezenlijking, en zijn in die zin door één feit, namelijk een complexe gedraging opgeleverd, waarop voor elke beklaagde één straf dient te worden toegepast.

4.2. De beklaagden hebben wetens en willens een manifest wederrechtelijke toestand tot stand gebracht en jarenlang, meer bepaald in de periode vermeld in de bewezen verklaarde telastleggingen A. 2 en B, in stand gehouden.

Het belang van de gemeenschap bij de naleving van de voorschriften die een goede ruimtelijke ordening beogen hebben zij al die tijd in landschappelijk waardevol agrarisch gebied totaal ondergeschikt gemaakt aan hun persoonlijk belang. Zij voerden de werken onvergund uit ofschoon eerder een vergunning uitdrukkelijk was geweigerd.

Slechts een omvangrijker geldboete zoals hierna bepaald vormt daarom voor elke beklaagde een passende bestraffing, van aard hen te doen inzien dat zij zich in de toekomst aan de decretale voorschriften ter zake dienen te houden. Hierbij houdt het hof in het voordeel van de beklaagden rekening met de afwezigheid van vroegere veroordelingen.

4.3. Het hof houdt bij de bestraffing levens rekening met het feit dat het misdrijf deels vóór en deels vanaf 1 januari 2002 werd gepleegd en

vóór 1 maart 2004, zodat de geldboete dient te worden uitgedrukt in euro en moet verhoogd met 40 opdecimen.

De bijdrage tot financiering van het Bijzonder Fonds tot Hulp aan de Slachtoffers van Opzettelijke Gewelddaden en aan de Occasionele Redders dient te worden bepaald op € 25, te vermeerderen met 45 opdecimen tot € 137,50, ongeacht de datum van de bewezen verklaarde feiten; deze bijdrage heeft een eigen aard en is geen straf.

Dit geldt ook voor de vaste vergoeding van € 29,30, verschuldigd krachtens de artikelen 2 en 77 van het kb van 27 april 2007 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken.

5.1. Het college van burgemeester en schepenen van de stad en de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur vorderen krachtens art.149 § 1 DORO het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand.

5.2. De herstellvorderingen werden voor de rechter ingeleid op een ogenblik dat de vereiste van een eensluitend advies van de Hoge Raad voor het Herstelbeleid, ingevoerd ingevolge de wijziging van art.149 § 1 DORO door artikel 8 van het decreet van 4 juni 2003, nog niet bestond. Krachtens art.198 bis DORO kan het hof deze vordering die nog niet aan de Hoge Raad is voorgelegd, alsnog voor eensluitend advies voorleggen, nu deze raad inmiddels is samengesteld en zijn huishoudelijk reglement is goedgekeurd.

Het hof acht het in de gegeven omstandigheden evenwel niet opportuun noch nodig de vordering van het college alsnog voor eensluitend advies aan de Hoge Raad voor het Herstelbeleid voor te leggen.

5.3. Art.149 §1, eerste lid DORO bepaalt: "Naast de straf kan de rechtbank bevelen de plaats in de oorspronkelijke toestand te herstellen of het strijdige gebruik te staken, en/of bouw – of aanpassingswerken uit te voeren en / of een geldsom te betalen gelijk aan de meerwaarde die het goed door het misdrijf heeft verkregen (...)". Deze bepaling moet worden gelezen in de context van art.159 van de Grondwet, krachtens hetwelk het hof geen gevolg mag geven aan bestuurshandelingen die niet met de wetten overeenstemmen. Het hof dient de herstellvordering op haar externe en interne wettigheid te toetsen en te onderzoeken of ze strookt met de wet, dan wel of ze op machtsoverschrijding of machtsafwending berust. Meer bepaald dient het hof na te gaan of de beslissing van het bestuur om het herstel van de plaats in de vorige toestand te vorderen uitsluitend met het oog op de goede ruimtelijke ordening is genomen. Het behoort het hof niet de opportuniteit van de gevorderde maatregel te beoordelen.

Het hof oordeelt dat de herstellvordering van het college en van de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur niet steunt op motieven die vreemd zijn aan de ruimtelijke ordening of op een opvatting van de goede ruimtelijke ordening die kennelijk onredelijk is.

Alle gegevens van het dossier in acht genomen weegt het voordeel voor de goede ordening van de ruimte door het herstel van de plaats in

de oorspronkelijke toestand duidelijk op tegen de last die er voor de overtredders uit voortvloeit.
Het hof ziet geen redenen om de vordering tot herstel zonder gevolg te laten.

5.4. Het herstel omvat:

- de afbraak van met grijze betonstenen verbouwde stal in L-vorm, naderhand wit geverfd, en gelegen links van de woning,
- het verwijderen van de aanbouwen aan de bestaande stal links van voormelde verbouwde stal, meer bepaald (1) een gesloten constructie in grijze betonsteen, groene gevelpanelen en rode golfplaten aangebouwd aan de linkergevel van de bestaande stal en (2) 4 muren in grijze betonsteen met bovenop een afdak, opgericht aan de achterzijde van de bestaande stal (stukken 15 tot en met 22).

6. Niet alleen de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur zoals de eerste rechter blijkbaar aannam, maar ook het college vordert de niet-nakoming van het bevel tot herstel in de oorspronkelijke toestand te sanctioneren met de verbeurte van een dwangsom.

Gelet op het talmen van de beklaagden in de periode vermeld in de bewezen verklaarde telastleggingen A.2 en B om tot het herstel over te gaan wordt terecht de verbeurte van een dwangsom gevorderd bij niet naleving van het bevel tot herstel. De hierna uitgesproken modaliteiten vormen een gepaste en noodzakelijke aansporing van de beklaagden om hiertoe zelf over te gaan.

De lange tijd sedert dewelke de beklaagden reeds konden overgaan tot het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand en de ruime termijn welke hen thans hiertoe nog wordt verleend brengen mee dat er geen reden is om bij toepassing van art.1385 bis laatste alinea van het Gerechtelijk Wetboek nog een zekere termijn te bepalen waarna de veroordeelden pas de dwangsom zullen kunnen verbeuren.

OP DEZE GRONDEN

Het hof, rechtsprekend op tegenspraak,

gelet op de artikelen hiervoor aangehaald,
38, 40, 50, 65, 66, 100 Strafwetboek,
162, 190, 194, 195, 210, 211 en 211bis Wetboek van Strafvordering,
2 en 4, lid 1 van de Wet van 26 juni 2000 betreffende de invoering van de euro in de wetgeving die betrekking heeft op aangelegenheden als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet,
1 van de wet van 5 maart 1952 zoals gewijzigd door artikel 1.2° van de programmawet van 24 december 1993 en door artikel 36 van de wet van 7 februari 2003,
28 en 29 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale bepalingen, zoals gewijzigd door artikel 3 van de programmawet van 24 december 1993, artikel 23 van het KB van 19 december 2003 en artikel 1 van het KB van 31 oktober 2005,
77 van het K.B. van 27 april 2007 genomen in uitvoering van de programmawet (II) van 27 december 2006,

1 van het Koninklijk Besluit van 11 december 2001,
24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in
gerechtzaken.

beslissend met eenparige stemmen:

verklaart de beroepen ontvankelijk en er ten gronde over oordelend:

wijzigt het bestreden vonnis als volgt:

veroordeelt elke beklaagde voor de telastleggingen A.1, A.2 en B
samen tot een geldboete van € 300 te vermeerderen met 40
opdecimen tot € 1 500 of een vervangende gevangenisstraf van twee
maanden,

legt de beklaagden elk de verplichting op een bedrag van € 25,
verhoogd met 45 opdecimen, aldus telkens gebracht op € 137,50, te
betalen bij wijze van bijdrage tot de financiering van het fonds tot hulp
aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de
occasionele redders,

veroordeelt de beklaagden elk tot betaling van de vaste vergoeding van
€ 29,30,

beveelt aan elke beklaagde over te gaan tot het herstel van de plaats te
nader in de oorspronkelijke
dagvaarding vermeld, in de oorspronkelijke toestand binnen een termijn
van tien maanden vanaf de dag waarop dit arrest in kracht van gewijsde
zal treden, door afbraak van de constructies hiervoor onder 5.4 nader
omschreven,

beveelt dat voor het geval dat de plaats niet in de oorspronkelijke
toestand wordt hersteld binnen voormelde termijn de gewestelijke
stedenbouwkundige inspecteur en/of het college van burgemeester en
schepenen van de stad van ambtswege in de uitvoering ervan
kunnen voorzien, overeenkomstig hetgeen is bepaald in art.153 DORO,

zegt voor recht dat op vordering van de gewestelijke
stedenbouwkundige inspecteur door elke veroordeelde een dwangsom
zal worden verbeurd van € 20 per dag vertraging in de nakoming van dit
bevel, te rekenen vanaf het verstrijken van de termijn van tien maanden
vanaf de dag waarop dit arrest in kracht van gewijsde zal treden,

zegt voor recht dat op vordering van het college van burgemeester en
schepenen van de stad door elke veroordeelde een dwangsom
zal worden verbeurd van € 20 per dag vertraging in de nakoming van dit
bevel, te rekenen vanaf het verstrijken van de termijn van tien maanden
vanaf de dag waarop dit arrest in kracht van gewijsde zal treden,

veroordeelt de beklaagden hoofdelijk tot de kosten in beide aanleggen
gemaakt, deze aan de zijde van het openbaar ministerie bepaald op
€ 68,13 in eerste aanleg en op € 91,91 in beroep.

Kosten:		
Afschriften:	28,50	
Opstelrecht ber.bekl.:	30,00	
Dagvaarding:	25,05	
	<hr/>	
	83,55	
+ 10 % :	8,36	
	<hr/>	
Totaal :€	91,91	

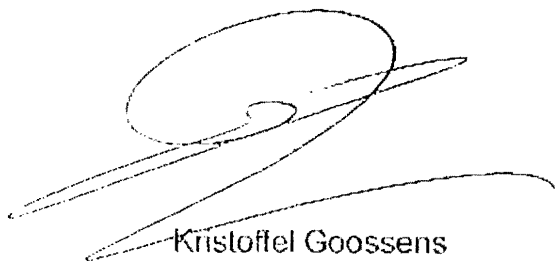
Aldus uitgesproken in openbare terechtzitting van **24 april 2008**.

Aanwezig :

Dirk Van Remoortel, kamervoorzitter,
Erik Van de Sijpe , raadsheer,
Marijke Schautteet, raadsheer,

Jan De Clercq, substituut-procureur-generaal,

Kristoffel Goossens, griffier;

Kristoffel Goossens

Marijke Schautteet

Erik Van de Sijpe

Dirk Van Remoortel

ARS-nr. : 2008/1588